

РЕШЕНИЕ

№ 3968

гр. София, 22.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 1-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.К.

при участието на секретаря Й.Д.
като разгледа докладваното от Г.К. Административно наказателно дело № 20221110212876 по описа за 2022 година

Производството е по реда чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Обжалвано е наказателно постановление № 22-2200274 от 30.08.2022 г., издадено от директора на дирекция ДИТ – София, с което на „Интербилд холд“ ЕООД, с ЕИК: 206924059 е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 302, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ).

В жалбата се правят оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на наказателното постановление (НП), поради което се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по делото.

Административнонаказващият орган (АНО), чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна, като моли за потвърждаване на НП. Претендира и присъждането на разноски.

Съдът, като установи събраните по делото доказателства и съображенията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от надлежна страна.

На 23.06.2022 г. на жалбоподателя му е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че при извършена проверка 03.06.2022 г. е било констатирано, че жалбоподателят, в качеството си на работодател, е приел на работа в строителен обект, находящ се в гр. София, ул. 511-та номер 22, двора на 94-то СУ „Димитър Страшимиров“, В.М.Н. с ЕГН: *****, който към момента на проверката е бил лице ненавършило 16 години, без разрешението от Инспекция по труда – нарушение на чл. 302, ал. 2 от КТ.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 414, ал. 1, от КТ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

Съдът намира, че приетите в АУАН, респ. НП фактически положения се установяват от наличната доказателствена съвкупност: свидетелските показания и писмените доказателства по делото. От показанията на свидетелката В. В. (актосъставител), се установява, времето, мястото и обстоятелствата, при които е било констатирано нарушението. Показанията на свидетелката В. са логични, обективни, непротиворечиви и кореспондиращи с писмените доказателства по делото (напр. л. 17-27 от делото), поради което съдът кредитира посочените доказателствени източници като достоверни и ги съобрази при формиране на вътрешното си убеждение.

С оглед на приетото за установено от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

При съставянето на акта за констатиране на нарушението и при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36-46 и чл. 52-58 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени в рамките на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че на посочените в наказателното постановление време и място, жалбоподателят е извършил от обективна страна, нарушение на чл. 302, ал. 2 от КТ, като в качеството си на работодател, е допуснал до работа лице, ненавършило 16 години без разрешение на Инспекцията по труда.

С оглед обстоятелството, че нарушителят е юридическо лице, не се

налага да се обсъжда субективната страна на нарушението, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че непълнолетния не е работел на обекта. Видно е от попълнената от него декларация и други сведения е, че той е бил трудово ангажиран, имал е установено работно време и седмично заплащане, бил е подчинен трудово на дружеството-жалбоподател, поради което правилно контролните органи са приели, че е налице трудово правоотношение между непълнолетния работник и дружеството-жалбоподател.

Неоснователно се явява и друго възражение на жалбоподателя – че непълнолетния работник не можел да изразява валидно своята воля без свой родител и поради това не следвало да се кредитира попълнената от него декларация. Тук следва да се отбележи, че жалбоподателят неправилно смесва две разнородни понятия – едното е правното волеизявление, като част от гражданския оборот и другото – попълването на декларацията, като доказателствен източник по смисъла на ЗАНН. Декларацията, попълнена от непълнолетния работник има именно характер на доказателствен източник и за нея са неприложими правилата на правните сделки за непълнолетните, а следва да намерят приложение по аналогия разпоредбите на чл. 140 от НПК. Ето защо съдът намира, че попълнените от непълнолетния работник писмени сведения не са невалидни, а са допустими доказателствени източници, които следва да бъдат преценявани със средствата и методите на наказателния процес относно тяхната достоверност, а не следва да бъдат a priori изключвани от доказателствената маса. Поради тези съображения настоящата инстанция намери оплакванията на жалбоподателя в обратен смисъл за неоснователни, поради което и ги остави без уважение.

При реализацията на административно-наказателната отговорност, АНО е наложил имуществена санкция в размер на 3000 лева, в близост до минимално предвидения от закона размер. От доказателствата по делото се установява, че са налице редица отегчаващи отговорността обстоятелства – процесното нарушение е било открито по повод на извършена проверка за трудова злополука, непълнолетният работник е бил без какъвто и да било сключен писмен договор, не му е бил провеждан и инструктаж. Всичко това сочи, че е налице висока степен на обществена опасност на нарушителя,

поради което намаляването на наложената санкция би довело единствено до създаване на усещане за безнаказаност и сериозно би подкопало постигането на целите на административното санкциониране. Ето защо и това искане на жалбоподателя следва да се остави без уважение.

В случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 415в от КТ, която е специална норма по отношение на чл. 28 от ЗАНН. Вредните последици не са били отстранени веднага след констатиране на нарушението, поради което не са налице формалните предпоставки за приложимостта на тази разпоредба.

С оглед изложеното, настоящият състав прие, че наказателното постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, и като такова следва да бъде потвърдено.

Съдът, като взе предвид изхода на делото, намира претенцията на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за основателна. Съобразявайки действителната фактическа и правна сложност на делото, както и разпоредбите на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, настоящата инстанция намери, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на АНО юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-2200274 от 30.08.2022 г., издадено от директора на дирекция ДИТ – София, с което на „Интербилд холд“ ЕООД, с ЕИК: 206924059 е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 302, ал. 2 от Кодекса на труда.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, „Интербилд холд“ ЕООД, с ЕИК: 206924059, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, сума в размер на 80 лева, дължими за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____